

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Ⲭⲟⲩⲁⲅⲣⲟⲥ

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Greek – Resurrection 2024

Στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, Ένας Θεός, Αμήν.
Είθε η χάρη και το έλεός Του να είναι επάνω μας από τώρα και για πάντα, Αμήν.
Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη. Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη. Σας συγχαίρω,
αγαπητοί μου, για την λαμπρή εορτή της Ανάστασης. Συγχαίρω όλες τις κοπτικές
ορθόδοξες εκκλησίες και μοναστήρια στις Ηπείρους του κόσμου, στην Αφρική, την
Ασία, την Ευρώπη, τη Βόρεια Αμερική, τη Νότια Αμερική, αλλά και στην Ήπειρο της
Αυστραλίας και την πόλη του μεγάλου μας Θεού, την Ιερουσαλήμ. Σας συγχαίρω γι'
αυτή τη γιορτή που γιορτάζουμε αφού νηστέψαμε αυτή τη Μεγάλη Σαρακοστή, την
Αγία Νηστεία. Αυτή η νηστεία, η οποία περιέχει ασκητικές πρακτικές και
πνευματική ζωή, μας γεμίζει και μας ικανοποιεί.

Όταν φτάνουμε στην Ανάσταση και στην αυγή της Ανάστασης, πολλές
σκηνές έρχονται μπροστά μας. Μια από αυτές τις σκηνές είναι η σκηνή της Μαρίας
που προσπαθεί να προσφέρει μύρα. Αλλά τις απασχολούσε αυτό το ερώτημα:
«Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα;» (Κατά Μάρκον 16:3) Αυτό το ερώτημα δεν τίθεται
μόνο από τις Μαρίες, αλλά μας φέρνει αντιμέτωπους στην καθημερινότητα μας.
Αντιμετωπίζουμε πολλά θέματα και καταστάσεις στη ζωή του ο καθένας από εμάς,
και μερικές φορές μια πέτρα παραμένει εμφανής στη ζωή μας. Αυτή η πέτρα μπορεί
να είναι μια αμαρτία. Θα μπορούσε να είναι η τεμπελιά, θα μπορούσε να είναι η
υπερβολική ενασχόληση με την εργασία, θα μπορούσε να είναι ο ίδιος του εαυτός
του ατόμου, θα μπορούσε να είναι οι προτεραιότητες και η τακτοποίησή τους. Ποιος
θα κυλήσει την πέτρα για εμάς; Η πέτρα εδώ αντιπροσωπεύει μια δυσκολία για το
άτομο. Ποιος θα την μετακινήσει; Φυσικά, μας είναι εμφανές ότι οι Μαρίες ήταν
γυναίκες. Όταν στάθηκαν μπροστά στη μεγάλη πέτρα που εμπόδιζε την πόρτα του
τάφου, δεν ήταν εύκολο γι' αυτές να τη μετακινήσουν. Προκαλούσε πρόβλημα.

Στην καθημερινή μας ζωή, αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα και τίθεται
το ερώτημα: Ποιος θα μετακινήσει την πέτρα; Ποιος λύνει το πρόβλημα; Ποιος θα
απομακρύνει αυτή τη δυσκολία; Ποιος ανοίγει την αδιέξοδο; Σας θυμίζω τον πλούσιο
νεαρό (Λουκάς 18:18-23). Ο πλούσιος νέος που έζησε και πήγε και ρώτησε τον Χριστό
για μια πολύ όμορφη ερώτηση και είπε: Τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την

αιώνια ζωή; Σπουδαία ερώτηση. Ένας νέος άνθρωπος που αναζητούσε την αιωνιότητά του. Αφού ο Χριστός του εξήγησε να τηρεί τις εντολές, του είπε: Τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή; Σπουδαία ερώτηση. Ένας νέος άνθρωπος που αναζητούσε την αιωνιότητά του. Αφού ο Χριστός του εξήγησε να τηρεί τις εντολές, του είπε: "Όλα αυτά τα φυλάττω από τα νιάτα μου". Εκείνος του είπε: "Σου λείπει ένα πράγμα". Ένα βήμα μπροστά. Τι είναι το ένα βήμα; Πήγαινε, πούλησε ό,τι έχεις και δώσε στους φτωχούς, για να έχεις θησαυρό στον ουρανό, και έλα, ακολούθησέ με, κουβαλώντας το σταυρό. Το βιβλίο μας λέει. Αυτός ο νέος έφυγε λυπημένος (Λουκάς 18:23). Μια πέτρα ήταν μπροστά του και δεν μπορούσε να τη διασχίσει. Ο πλούτος του ήταν η πέτρα. Σας θυμίζω την παραβολή του Φαρισαίου και του τελώνη (Λουκάς 18:9-14). Όταν μπήκαν για να προσευχηθούν, η αυτοδικαιοσύνη αυτού του Φαρισαίου στάθηκε μπροστά του, η αυτοδικαιοσύνη και η αίσθηση ότι είναι ο καλύτερος. Όσο για τον άνθρωπο που ήταν ο τελώνης,, βγήκε δικαιωμένος. Επειδή είπε μια φράση. Ω, Θεέ μου, ελέησέ με, τον αμαρτωλό (Λουκάς 18:13). Ποιος θα κυλήσει την πέτρα για χάρη μας;

Το δεύτερο σημείο, παρόλο που οι Μαρίες τους απασχολούσε το ερώτημα και υπήρχαν δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, η αλήθεια είναι ότι είχαν επιμέλεια και αποφασιστικότητα. Τι έκαναν; Ετοίμασαν τα μύρα και οι ίδιες, και άρχισαν να βγαίνουν και να περπατούν από τα χαράματα (Μάρκος 16:1), προκειμένου να πάνε και να τοποθετήσουν αυτά τα μύρα στο σώμα του Χριστού, οποίος πέθανε πάνω στο ξύλινο σταυρού. Η ανησυχία τους ήταν ποιος θα μετακινούσε την πέτρα. Αυτό το ερώτημα δεν τους αποθάρρυνε τους πυροδότησε την αποφασιστικότητά τους. Επέμειναν με ακλόνητη ελπίδα και ακλόνητη πεποίθηση ότι ήταν κάτι αναπόφευκτο. Ο Απόστολος Παύλος μας λέει έναν όμορφο εδάφιο: Μην είστε οκνηροί σ' ό,τι πρέπει να δείχνετε ζήλο, να έχετε πνευματικό ενθουσιασμό, να υπηρετείτε τον Κύριο. (Ρωμαίους 12:11). Στο βιβλίο των Παροιμιών της Παλαιάς Διαθήκης αναφέρεται: " Ο τεμπέλης κυνηγός δεν πιάνει τίποτα, ενώ ο εργατικός άνθρωπος είναι θησαυρός για τους γύρω του. (Παροιμίες 12:27). Αυτό σημαίνει ότι αν φέρεις ένα αγκίστρι και το βάλεις χωρίς να το προετοιμάσεις καλά, δεν θα πιάσεις ψάρι. Στην Παλαιά Διαθήκη, η κατάσταση του Νεεμιά έρχεται μπροστά μας όταν βρισκόταν στην αιχμαλωσία. Ήρθαν στον Νεεμιά τα νέα ότι τα τείχη της χώρας του είχαν γκρεμιστεί και οι πύλες της είχαν καεί με φωτιά. Αφού έλαβε την άδεια του βασιλιά, άρχισε να επιστρέφει στην πόλη του, που ήταν η Ιερουσαλήμ, και προσπάθησε να χτίσει, αλλά δεν είχε ικανότητες, έτσι άρχισε να λέει σε όσους ζούσαν γύρω από την περίμετρο του τείχους ότι ο καθένας θα έπρεπε να χτίσει ένα μέρος του τείχους που βρισκόταν μπροστά από το σπίτι του (Νεεμίας 3:28). Και άρχισαν να εργάζονται ως εξής. Τους έδωσε ένα ισχυρό σύνθημα που τους έλεγε: «Ο ίδιος ο Θεός του ουρανού θα μας ευημερήσει γι' αυτό εμείς οι δούλοι του θα σηκωθούμε και θα οικοδομήσουμε» (Νεεμίας 2:20). Αυτό σημαίνει ότι θα πάρουμε

αυτή την ευημερία από τον Θεό, ενώ εμείς θα σηκωθούμε και θα εργαστούμε. Παρόλο που το τείχος μπροστά του καταστράφηκε και οι πόρτες κήκαν από τη φωτιά. Ίσως η ίδια κατάσταση να ήταν και με τις σοφές παρθένες (Ματθαίος 25:1-13). Δούλεψαν σκληρά, ετοίμασαν λάδι, ετοίμασαν λυχνάρια και περίμεναν τον Χριστό. Έμειναν ξύπνιες, παρόλο που δεν ήξεραν πότε θα ερχόταν ο Νυμφίος Χριστός.

Το πρώτο βήμα, ήταν ποιος θα μετακινήσει την πέτρα για εμάς; Αυτή είναι η δυσκολία. Το δεύτερο βήμα είναι η επιμέλεια και η προσπάθεια. Το τρίτο βήμα ήταν ένα καλό βήμα, το οποίο ήταν το βήμα της υψωμένης πέτρας. Είναι το χέρι του Κυρίου μας όταν λειτουργεί. Έφτασαν στον τάφο και είδαν ότι η πέτρα είχε μετακινηθεί (Μάρκος 16:4). Φανταστείτε, παρακαλώ, τα συναισθήματά τους. Η εσωτερική τους χαρά ήταν ότι η πέτρα που αντιπροσώπευε το πρόβλημα και τη δυσκολία σηκώθηκε από τον Ιησού Χριστό και αναστήθηκε από τους νεκρούς. Διαπίστωσαν ότι η πέτρα είχε μετακινηθεί, ο τάφος ήταν άδειος και το χέρι του Θεού ενεργεί. Επομένως, όταν αντιμετωπίζετε οποιαδήποτε δυσκολία, να ξέρετε ότι το χέρι του Κυρίου μας ενεργεί. Μια μέρα, πριν από την Ανάσταση κατά δύο ημέρες, ο σταυρός ήταν την Παρασκευή, και πάνω στο σταυρό σταυρώθηκε ο Ιησούς Χριστός, και στα δεξιά του ήταν ένας ληστής και στα αριστερά του ήταν ένας άλλος ληστής, έτσι ώστε όλοι να θεωρηθούν σαν να ήταν ληστές. Ο δεξιός ληστής είπε μια όμορφη φράση και νομίζω ότι δεν περίμενε το αποτέλεσμα της: "Θυμήσου με, Κύριε, όταν έρθεις στη βασιλεία σου", και αυτό ήταν το αποτέλεσμα. «Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο». (Λουκάς 23:42-43). Ο Χριστός αναστήθηκε για να μας αναστήσει μαζί Του. Για τον λόγο αυτό, όταν αντιμετωπίζετε μια δυσκολία ή ένα πρόβλημα, προσπαθήστε σκληρά και να είστε ειλικρινείς και να ξέρετε ότι το χέρι του Θεού είναι ενεργό, και το αποτέλεσμα θα είναι θαυμαστό με την πίστη και την ελπίδα σας.

Σας συγχαίρω για αυτή τη λαμπρή γιορτή. Συγχαίρω όλους τους Πατέρες Μητροπολίτες, Επισκόπους, Ηγουμένους και Πρεσβυτέρους. Συγχαίρω τους διακόνους, τους άρχοντες και τους εθελοντές. Συγχαίρω επίσης κάθε κοπτική οικογένεια σε κάθε εκκλησία και σε κάθε τόπο. Συγχαίρω τους νέους και τις νέες, συγχαίρω επίσης τα αγόρια και τα κορίτσια και συγχαίρω τα παιδιά. Σας συγχαίρω όλους από τη γη της Αιγύπτου και από την Κοπτική Ορθόδοξη Εκκλησία, εδώ από τον καθεδρικό ναό, τον καθεδρικό ναό του Αγίου Μάρκου στην Αμπασσία του Καΐρου. Σας εύχομαι μια χαρούμενη και ευλογημένη εορτή, γεμάτη με την ευθυμία και τη βαθιά αίσθηση της ένδοξης ανάστασης, την οποία μνημονεύουμε και χαιρόμαστε, καθώς επαναλαμβάνουμε τα λόγια της καθημερινής μας προσευχής: "Σηκωθείτε, υιοί του φωτός, για να δοξάσουμε τον Κύριο των δυνάμεων". Χρήστος Ανέστης, Άλιθος Ανέστης. Χριστός Ανέστη, αληθινά Ανέστη.

Samadras II